

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Conso||lacione Ivsto-|||rvm

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3678

Nullum esse ex delitijs solatiu[m] vitæ, nec ijs quæ in bonis ponuntur, aut
sensu malorum, aut mœre[n]di causas auferri posse. Capvt II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60369)

inimicaque natura? quis animorum & corporum vulnera, & occurrentes omni penè momento agritudines? quis utriusque incommoda, quæ & metuuntur semper & semper imminent? quis ea quæ non singulorum tantum, verum etiam publica sunt, bellorum, famis, pestis, terræ motuum, eluisionum, incendiolorum excidia atque dâna, quæ magno Dei iudicio, populos ac regna vno sæpe impetu, vna strage inuoluunt & euertunt, enumeret? plena est ijs vniuersa hominum vita, & multum omnibus ad dolorem, minimum ad consolationem ex eorum consideratione relictum. Atque hoc fatum omnium nationum est ac gentium, prorogata ad vniuersas ætates serie continentium malorum, vt omnis auferatur homini gloriatio, & ipse secum ceu monumentum iniquitatis suæ, perpetuum circumferat.

Nullum esse ex delitijs solatiū vitæ, nec ijs, quæ in bonis ponuntur

tur, aut sensum malorum, aut
mœrendi causas auferri posse.

CAPVT II.

ET sunt interea qui summam etiam
in vita esse iucunditatem, & omnia
gaudijs affluere existimant, quorū
omnis est in delicto & contaminata vita
ratione exultatio, sed celeres, iūq; misera-
biles exitus, illorum amentiam & vecor-
diam conuincunt. Sedes apud hos est ini-
quitatis, ponentium omnia in delitijs vi-
tae, nec diuinam vim agnoscentium, vt om-
ni errori, omnibusq; vitijs eorum ratio cō-
senserit. Nec quicquam iam hominis in-
iis reliquum est, quorum etiam alienatae
mentes infra bestiarum sensum sunt, quae
miseras conditiones suas, saepe agnoscunt
natura, grauiusq; inter illas versantur.
At quorum in animis vis altior remansit,
& origini propior sua, ei magnitudinem
miseriarum suarum, earumque vix finē
vident, vt victos se ingentibus malis, et re-
pugnare aegritudini vix posse fateantur.

Interea

Interea tamen leuamenta vndique & remedia dolorum quaerunt, seque ab interitu quibuscunque possunt rationibus tuetur. Sed sunt ea tam imbecilles, tamque infirma, ut non solum aegritudinem non auferant, verum etiam saepe maioribus dolorum facibus animum accendant. Nam illis tot incommodis reprimendis, & tanto maiorum agmini auertendo, quid habet homo ex vniuerso rerum, quae in terris sunt, ordine, quod opponat? an aetatis ac iuuentutis florem atque formam? an corporis robur? an voluptates? an opes & congesti auri tanta? an clientelas? an gloriam? an populorum & gentium applausus? an potentiam quantacunque ea esse inter homines possit? praecleara ista, & magnitudine admiranda expetendaque sunt, quae omnium sensus & animos occupant, sed tamen contra se testimonium dicunt, & suam ipsa fragilitatem incertitudinemque conuincunt. Ac sint sane beati, si sunt quibus haec perpetua, aeternaque fuerunt, at nulli sunt

sunt, nemo ergo illorum beatus, quod si re-
uerà nulli sunt, quid frustrà in ijs refutã-
dis orationem consumimus? Sed tamen
ex vniuerso hominum genere vnum, ijs
qua opinione quasi confirmata in bonis
sunt, affluentem eundemq; summa sapien-
tia regem Salomonem, de his sententiam
ferentem audiamus. Is, magnificauit in-
quit opera mea, adificauit mihi domos, &
plantaui vineas, feci hortos & paradisos,
ac in eis plantaui omnis generis arbores
fructiferas, feci mihi piscinas aquarum,
vt irrigarem syluam lignorum germinan-
tium, possedi seruos & ancillas, multam-
q; familiam habui, armeta quoq; et mag-
nos ouium greges, vltra omnes qui ante
me fuerunt in Ierusalem, sapientia quoq;
perseueravit mecum, & omnia, qua desi-
derauerunt oculi mei non negaui eis, nec
prohibui cor meum, quin omni voluptate
frueretur, & oblectaret se in his qua pra-
paraueram, & hanc sum ratus partem
meam, si yterer labore meo. Deliciarum
omniã

Eccles. 2.

omnium affluentem vim, omnem foelicitatis perceptionem. & plaustra bonorum cōsentiente & applaudente multitudine audimus. Sed videamus cetera. Cumq; me conuertissem ad vniuersa opera, quae fecerant manus meae, & ad labores, in quibus frustra sudaueram, vidi in omnibus vanitatem, & afflictionem animi, & nihil permanere sub sole. Quae hac inuersio est: ingens sane & inexpectata, ipsomet dictante, qui illam inanitatem, intelligentia e caelo hausta inuestigauit. Sed vir omnium sapientissimus, pretium & existimationem stultitiae detrudere est conatus, ac suo exemplo testatum facere, illum fortuna, vt vocant, splendorem, rem nihili esse, qua defatigetur animus & excrucietur, nec ab illis quibus subiectus est malis liber fiat. Itaque ad vitam recte instituentam illa sententia est vsus: Omnes dies hominis, rebus quae cruciant, plenos esse, a quibus ne noctu quidem cor eius quiescat.

Ad